

РЕШЕНИЕ

№ 41

гр. Каварна, 12.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАВАРНА в публично заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Емилия Д. Панчева

при участието на секретаря Йорданка Анг. Ялнъзова
като разгледа докладваното от Емилия Д. Панчева Гражданско дело № 20203240100354 по описа за 2020 година

Производството е образувано по предявени от „Теленор България“ ЕАД, ЕИК:130460283, със седалище и адрес гр. София, ж.к. Младост 4, Бизнес парк София, сграда 6, чрез адв. В.П. Г., срещу Д. АТ. Д., с настоящ адрес : гр. Каварна, обл. Добрич, местност „****” № 892, кумулативно обективно съединени иски с правно основание чл. 422, ал. 1, вр. с чл. 415, ал. 4 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД, с искане да бъде прието за установено в отношенията между страните, че ответникът дължи на ищеца сумата от 38,95 лв., представляваща главница за потребени и незаплатени далекосъобщителни услуги, за абонатен № **** за периода от 25.09.2017 г. до 24.11.2017 г., и иск с правно основание чл. 422, ал. 1, вр. с чл. 415, ал. 4 ГПК, вр. с чл. 345, ал. 1 ТЗ, вр. с чл. 232, ал. 2 ЗЗД, да бъде прието за установено в отношенията между страните, че ответникът дължи на ищеца сума в размер на 30,58 лв., представляваща незаплатени лизингови вноски за периода от м.02.2018 г. до м.10.2019 г. по Договор за лизинг от 01.11.2017 г. за устройство MOBIWIRE Halona, взето във връзка с мобилен номер **** с абонатен № ****, за които суми е издадена Заповед за изпълнение № 46/27.04.2020 г., по ч.гр.д. № 109 по описа за 2020 г. на КРС.

Твърди се в исковата молба, че ищецът е подал заявление по реда на чл. 410 ГПК за издаване на заповед за изпълнение, която била връчена по реда на чл. 47, ал. 5 от ГПК, в тази връзка у ищеца се породил правният интерес да

предяви установителните искиове.

Сочи се, че по договор за мобилни услуги от 18.11.2016 г. сключен за мобилен номер **** по програма Старт 7.99 лв., ответникът е абонат на дружеството-доставчик на мобилни услуги „ТЕЛЕНОР БЪЛГАРИЯ” ЕАД с абонатен № ****, с уговорен срок на действие до 18.11.2018г. Правоотношението било новирано с допълнително споразумение на 06.11.2017 г. с избрана абонаментна програма Тотал 24,99 промо 2000MB, с уговорен срок на действие до 06.11.2019 г., като при възползване от преференциални условия на Оператора, абонатът е взел мобилно устройство MOBIWIRE Halona на изплащане посредством 23 месечни лизингови вноски в размер на 1.39 лв. всяка, съгласно уговорения погасителен план по лизинговия договор. Въз основа на посочения договор ответникът е ползвал предоставените от Дружеството мобилни услуги, като потреблението е фактурирано под клиентския номер на абоната – ****.

По описаните договори незаплатени останали сумите, предмет на предявените искиове, като ищецът е прекратил едностранно индивидуалните договори на ответника на осн. чл. 75, вр. с чл. 196 от ОУ на мобилния оператор и издал по аб. № **** крайна фактура № 7267901433/25.01.2018 г. На осн. т. 12, ал. 2 от Общите условия, приложени към лизинговите договори, дължимите месечни вноски за предоставеното устройство, са обявени за предсрочно изискуеми. Поради изложеното, се моли за уважаване на предявените искиове и присъждане на сторените по делото разноски.

В срока по чл. 131 ГПК назначеният особен представител на ответни ка Д. АТ. Д. – адв. Г.Г., е подал отговор на исковата молба, в който изразява становище за допустимост на предявените искиове. Оспорва ги като неоснователни. Оспорва твърдението на ищеца за валидно възникнала облигационна връзка по силата на представените договори и допълнително споразумение. Оспорва автентичността на договорите с твърдението, че подписите и изписания ръкописен текст не са положени лично от ответника. Оспорва иска за дължими и незаплатени далекосъобщителни услуги, поради липса на реално изпълнение – не е извършена реална доставка и не е имало потребление на услугата. Оспорва предоставянето на процесното мобилно устройство и дължимостта на претендираните за него суми. Моли за отхвърляне на предявените искиове.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, и с оглед изявленията на страните, намира от фактическа и правна страна, следното:

Със заповед за изпълнение на парично задължение № 46/27.04.2020 г. по чл. 410 ГПК, издадена по частно гр. дело № 109/2020 г. на КРС, е разпоредено ответникът да заплати на ищеца следните суми: 38,95 лв. – дължими и незаплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги; сумата от 30,58 лв. – незаплатени лизингови вноски; 179,69 лв. представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонаментен план и законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда – 10.02.2020 г. до окончателното изплащане на вземането, както и сумата 205,00 лв. представляващи съдебно-деловодни разноски.

Заповедта е връчена на длъжника по реда на чл. 47, ал. 5 ГПК, като съдът е указал на кредитора да предяви иск за установяване на вземането си в месечния срок от връчване на съобщението. Искът е предявен за част от вземанията, в преклузивния едномесечен срок, поради което е допустим и подлежи на разглеждане по същество.

Като писмени доказателства по делото са приети сключените между страните Договор за мобилни услуги от 18.11.2016 г., допълнително споразумение към договор за мобилни услуги от дата 06.11.2017 г. и Договор за лизинг от 06.11.2017 г., издадените по договора фактури и общите условия на оператора.

От Договора за мобилни услуги от 18.11.2016 г. и допълнително споразумение от 06.11.2017 г. сключени за мобилен номер ***** и Договор за лизинг от 06.11.2017 г., с който лизингодателят предоставя за временно и възмездно ползване устройство марка MOBIWIRE Halona, се установява, че между страните са възникнали валидни облигационни правоотношения, по силата на които операторът е предоставил на абоната телефонен номер и апарат, при съответни месечни такси и срокове на действие на договорите, срещу задължението за заплащане на уговорената цена на услугата-абонаментни такси и вноски. Във всеки един от договорите се съдържа описание на тарифния план, ценовите условия, като са посочени и задълженията на абоната и последиците от неизпълнението им, свързани с

начисляване на неустойки. Договорите откъм съдържание отговарят на законовите изисквания за договори, сключени при общи условия, като те включват необходимите реквизити за страни, предмет, срок и описание на услугите, а липсващите елементи могат да бъдат заместени от общите условия, които са неразделна част от тях. Те са приети с положения подпис на абоната и по този начин лицето е декларирало, че е запознато с тях и е получило екземпляр от същите. В този смисъл не са налице основанията за наличие на предпоставките за нищожност на договорите поради противоречието им с нормата на чл. 228 ЗЕС, като същите са редовни от външна страна и обвързват страните с договорените им задължения.

Ответникът има задължението да заплаща цената за предоставените му услуги, като в негова тежест е да установи, че го е изпълнил, но по делото не са ангажирани писмени доказателства за погасяване на сумите по фактурите. Дали дадена фактура е достигнала или не до знанието на потребителя е обстоятелство, което няма никакво отношение към задължението му за заплащане на предоставяните услуги. Във всяка фактура и приложенията ѝ е направена подробна разпечатка за вида, продължителността и стойността на ползваните услуги по договора. Действително задълженията като конкретни суми са посочени в процесните фактури, но основанието за плащане представляват не фактурите, а ползваните услуги, които абонатът е потребил и оттук няма значение дали фактурата е получена или подписана от клиента. В ОУ операторът е предоставил срок от издаване на фактурата за доброволното ѝ плащане, а след това и допълнителен срок за оспорване на дължимите суми, ако те са били формирани неправилно, като няма данни абонатът да е упражнил това свое право. При това положение оспорвания за дължимостта на конкретната стойност на фактурите за начислените мобилни услуги не следва да бъдат обсъждани. След като клиентът има сключен договор, по който получава изпълнение, той следва да дължи и насрещно такова, като липсата на доказано изпълнение от негова страна е предпоставка за осъждането му да заплати ползваните услуги. Недоказани остават възраженията в отговора за неизпълнен договор от страна на оператора, в каквато връзка са наведени твърдения, без обаче каквито и да е доказателства в тяхна подкрепа. Дори напротив - от събраните писмени такива по делото, както и от СТЕ и ССЕ, се установява, че изрядната страна по договора е ищецът, който е предоставил на ответника услугите по договора, без обаче

същите да са били заплатени. Относно въпроса за едностранното прекратяване на договора от страна на оператора, същото е предвидено в ОУ при неплащане на месечните суми от абоната, като това прекратяване настъпва автоматично по силата на договора, без да е необходима форма за валидност или за доказването му. Предвид изложеното, съдът намира, че между страните са възникнали валидни облигационни отношения по гореописаните договори.

Срещу предоставените услуги, чрез обществена далекосъобщителна мрежа, задължение на потребителя е да плаща възнаграждение. Съгласно чл. 23 от Общите условия на дружеството - ищец, представляващи неразделна част от съответния договор и приложими спрямо абонати на ищеца, страните са договорили, че дружеството - оператор има право да получава абонамент, който се заплаща от потребителя всеки месец, както и цена за ползвани услуги, като периодът на отчитане е на ежемесечна база. Съгласно чл. 26 от Общите условия за ползваните услуги операторът издава на името на потребителя ежемесечно фактура на определена дата, а неполучаването на фактурата не освобождава абоната от задълженията да я плати съгласно определения в срок. Следователно абонаментната такса се дължи по силата на сключения договор за мобилни услуги, независимо дали от клиента са ползвани електронни съобщителни услуги или някакви други услуги.

В конкретния случай, ищецът претендира сумата от 38,95 лева – главница за незаплатени далекосъобщителни услуги по Договора за мобилни услуги от 18.11.2016 г. и допълнително споразумение от 06.11.2017 г. за отчетен период 25.09.2017 г. – 24.11.2017 г. По отношение на размера на дължимите суми, е изготвено по делото заключение на съдебно – счетоводната експертиза, приета като обективна, компетентно дадена и неоспорена от страните. Вещото лице е установило, че неизплатените задължения на ответника към ищеца по процесните фактури е в размер 45,89 лв. от които ищецът претендира с исковата молба заплащане на сумата от 38,95 лева, за който размер предявения иск като основателен и доказан следва да бъде уважен.

Видно е от сключения между страните Договор за лизинг от 06.11.2017 г., че на Д.Д. в качеството му на лизингополучател и "Теленор България" ЕАД, като лизингодател, е предоставен на лизинг мобилно устройство

MOBIWIRE Halona, срещу лизингова цена в размер на 31,97 лева с включен ДДС, платима на 23 месечни вноски, всяка в размер на 1,39 лева с вкл. ДДС.

С оглед недоказаното оспорване автентичността на подписа, положен под договора за лизинг, за лизингополучател от Д.Д. съдът приема, че между страните е възникнало облигационно правоотношение по договор за лизинг от 06.11.2017 г. С подписването на договора, лизингополучателят е декларирал, че му е предоставено лизинговото устройство – чл. 4 от договора.

Съгласно чл. 342, ал. 1 ТЗ, с договора за лизинг лизингодателят се задължава да предостави за ползване вещ срещу възнаграждение. Конкретните условия, права и задължения на страните, срокове и начин на плащане са уредени в Договора за лизинг и Общите условия към него, представляващи неразделна част от този договор, с които лизингополучателят е запознат изцяло и ги е приел безусловно, задължавайки се да спазва Общите условия на договора, още с подписването му.

Основание за начисляване на процесната сума е разпоредбата на чл. 12, ал. 1 от Общите условия на договорите за лизинг на оператора, предвиждащ, че в случай на неизпълнение от страна на лизингополучателя на задължение по договор, лизингодателят има право да обяви оставащите месечните вноски за предсрочно изискуеми, дължими и платими, като съгласно ал. 2 на същата разпоредба, месечните вноски и другите дължими плащания стават предсрочно изискуеми в случай на прекратяване на договора за предоставяне на мобилни услуги, както и в случай на забава в плащането на дължими съгласно тези договори плащания.

Вещото лице по съдебно – счетоводната експертиза, установява, че размерът на незаплатените лизингови вноски за периода от м.02.2018 г. до м.10.2019 г. е в размер на 30,58 лева. Ето защо, в конкретният случай, съдът приема за установени предпоставките за настъпване на предсрочната изискуемост на остатъка от лизинговите вноски. Предвид упражненото от страна на лизингодателя право да обяви предсрочна изискуемост и с оглед факта, че няма представени доказателства по делото мобилното устройство да е върнато на оператора, ответникът дължи заплащане на претендираната сума, чиято изискуемост настъпва след издаването на съответната месечна фактура за отчетните периоди по договора за мобилни услуги и на падежа, указан във фактурата. Следователно, предявеният иск с който се претендират суми за

неплатени лизинговите вноски в размер на 30,58 лева, се явява изцяло основателен и следва да бъде уважен.

По отговорността за разноски:

С оглед изхода на спора при настоящото му разглеждане, разноски се дължат на ищеца, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК. Ищецът е направил искане, представил е списък по чл. 80 ГПК и доказателства за сторени такива в общ размер 1084,00 лева, от които: 75,00 лева – платена ДТ; 180,00 лева – адвокатско възнаграждение; 200,00 лева – депозит за особен представител; 200,00 лева – за счетоводна експертиза и 429,00 лева – за техническа експертиза, които следва да бъдат възложени в тежест на ответника с оглед изхода на делото.

Следва да се присъдят и разноските в заповедното производство /т. 12 на ТР № 4/18.06.2014 г. на ВКС, ОСГТК/, които възлизат на общо 205,00 лева.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните, че Д. АТ. Д., ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес: гр. Каварна, местност „****” № 892, дължи на "ТЕЛЕНОР БЪЛГАРИЯ" ЕАД, ЕИК 130460283, следните суми: 38,95 лева (тридесет и осем лева и деветдесет и пет стотинки) – представляваща стойността на незаплатени далекосъобщителни услуги за абонатен № ****, за отчетен период от 25.09.2017 г. – 24.11.2017 г. по Договор за мобилни услуги от 18.11.2016г. и допълнително споразумение от 06.11.2017 г.; 30,58 лева (тридесет лева и петдесет и осем стотинки) – представляваща незаплатени лизингови вноски за периода от м.02.2018 г. до м.10.2019 г. по Договор за лизинг от 06.11.2017 г., за устройство MOBIWIRE Halona, взето във връзка с мобилен № ****, с абонатен № ****, за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК № 46/27.04.2020 г. по ч. гр. д. № 109/2020 г. на Районен съд Каварна.

ОСЪЖДА Д. АТ. Д., ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес: гр. Каварна, местност „****” № 892, да заплати на "Теленор България" ЕАД, ЕИК 130460283, следните суми: 1084,00 лева (хиляда осемдесет и четири лева) – разноски в настоящото производство и сумата от 205,00 лева (двеста и

пет лева) - разноси по заповедното производство по ч. гр. д. № 109/2020 г. по описа на КРС.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Добрич в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Каварна: _____